

ΜΗΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΙΣΑΙ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Τὸ νεοσχημάτιστον ὑπουργεῖον Τρικούπη ἔχειρέτα νέα ἡώς· πέντε ἔτη εἶχε διαρκέσει τὸ σκότος καὶ ἡ ἀγωνία τῆς ἑξωτερικῆς περιπλοκῆς· ἡ κοινωνία ἦτο καταπεπονημένη ἐκ τῶν χρηματικῶν θυσιῶν, ἐκ τῶν ἐπιστρατειῶν ἐκ τῆς μακρῆς προσδοκίας. Τέλος τὸ ἑξωτερικὸν ζήτημα ἐλήξεν ὀπωσδήποτε· ἤρχετο νέα περίοδος εἰρήνης, ἐργασίας, ἐπιωτερικῶν βελτιώσεων καὶ πρώτιστα τούτων πάντων ἀνωρθώσεως τῶν οἰκονομικῶν. Πῶς ἐνόησε τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς, ἣν ἤλθε νὰ κυβερνήσῃ ὁ πρωθυπουργός; Δυστυχῆς ἐποχὴ, ταλαίπωρον ἔθνος! Τυρλὸς τὴν ψυχὴν ὁ κ. Τρικούπης ἐκ τῆς διηγενοῦς βουλευτικῆς περὶ τὴν ἐξουσίαν δὲν εἶδε καὶ δὲν ὠσφράνθη εἰμὴ τὴν κίνισσαν συμποσίου καὶ κραιπάλης. Ἡ πολιτικὴ του ὀξυδέρκεια οὐδέποτε ἀπεδείχθη λεπτοτέρα τῆς ἀτομικότητός του. Τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς τῆς κατευνασεως τῶν παθῶν, τὴν στιγμὴν τῆς ἐργασίας καὶ τῆς οἰκονομίας ὤρμησεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὡς λυσσαλέος φατριαστῆς καὶ ὡς θεόπνευστος ἀπόστολος πάντων τῶν τραπέζιτικῶν καὶ μεσιτικῶν σεμπερόντων. Εἰς μὲν τοὺς φίλους λίμνας καὶ γαλας καὶ βαθμούς καὶ ἀξιώματα καὶ διαχειρίσεις καὶ ἀποστολάς, πάντα δὲ ταῦτα νομίμως τε καὶ παρανόμως, εἰς δὲ τὴν κακοπηλακίαν καὶ τὴν ἀνακούρισιν καὶ τὴν ἀνεσιν ζητοῦσαν ἑλληνικὴν κοινωνίαν φόρους καὶ πάλιν φόρους καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ φόρους.

Κυβερνῆται εἰσθε σεῖς ἢ ἐργολάβοι ἀναλαβόντες ἐπὶ τόσῳ τοῖς ἑκατὸν νὰ ὑπογράφετε νομοσχέδια καὶ διατάγματα; Ἐγκαίρως ἐπέζητήσαμεν τότε νὰ δώσωμεν γνῶμην τινὰ περὶ τῆς πορείας τῆς νέας κυβερνήσεως εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ὡς ἀντιπολιτευομένους ἐχειραγωγῆσαμεν μέγχι τῆς ἀνάδου αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν· ἀλλὰ τίς νὰ ἀκούσῃ ἐκ τῶν ἀλαζονευθέντων μωρῶν; παρέστημεν μόνον εἰς τὴν εἰδεχθῆ ἑορτὴν συμμορίας ἐπιτυχούσης καλὴν τινα λείαν καὶ τὸ οἰκτρὸν θέαμα τῶν ἀλαλαγμῶν καὶ τοῦ λήρου καὶ τῆς παραζάλης ἀναξίως εὐτυχησασῶν μετριοτήτων, ἔτρεψεν ἡμᾶς εἰς φυγὴν διὰ παντός. Αὐτοὶ λοιπὸν εἶνε, ἐσκέφθημεν, οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες θὰ ἀναστήσωσι τὴν ἠθικὴν καὶ τὸ ἔθνικόν φρόνημα καὶ θὰ συντάξωσι κανονικῶς πατρίδα πολυσύντακτον καὶ πολυπαθῆ καὶ κλυδωνισθεῖσαν δεινῶς; Ὁδυνηρὰ ἀπογοήτευσίς δι' ἔθνος, ὅπερ τοσοῦτον ἤλιπσε καὶ τοσοῦτον ἐξηπατήθη! Πρώτη πράξις, τὸ προοίμιον τοῦ νέου ὑπουργείου, Κιωπαί; δευτέρα πράξις, δάνειον τῆς ἑθνικῆς

Τραπέζης· τρίτη πράξις, φόροι, φόροι... Χειροκροτήσατε, χειροκροτήσατε τὴν εὐγενῆ καρδίαν τοῦ νέου μεσίτου, ἥτις ἠγανάκτει ἐπὶ ὅλα ἔτη διὰ τὴν κακοῦθιαν τῆς κομμουνιστικῆς κυβερνήσεως καὶ διὰ τὴν σπατάλην τοῦ δημοσίου θησαυροῦ! χειροκροτήσατε τὸν πατριώτην ὅστις ἐδίψα τῆς εὐκαιρίας τοῦ νὰ εὐεργετήσῃ τὴν χώραν, μεταβάλλων ριζηδὸν τὸ πολιτικὸν καὶ διοικητικὸν αὐτῆς σύστημα καὶ ἐγκαινίζων περίοδον τιμῆς καὶ οἰκονομίας καὶ ἀγνότητος! Χειροκροτήσατε· διατί δὲν χειροκροτεῖτε, ἀλλὰ πύετε; ...

Καὶ τώρα ποῦ εἶνε ἡ πολυῦμνητος ἡ ἠθικὴ σας, εἰς ποῦτον ἀχυρῶνα ἀπεκρύψατε αὐτὴν ὡς ζῶον οἰκίστιον καὶ οὐχὶ δημόσιον; Ποῦ εἶναι ἡ δικαιοσύνη σας, μάρτυρες τοῦ Βελέντζα; μήπως ἐρύψατε αὐτὴν εἰς τὰς φυλακάς ὡς χρεωκόπον καὶ δολίαν καὶ θὰ ἐξαγάγετε αὐτὴν εἰς φῶς μόνον ὅταν καὶ πάλιν μεταβῆτε εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς ἀντιπολιτευσσεως; ποῦ εἶναι ἡ ἐντιμὸς σας φειδῶ τοῦ δημοσίου χρήματος; μήπως ὡς κομματικὴν σας φίλην ἐστείλατε καὶ αὐτὴν ἐπὶ ἐκτάκτω καὶ πολυφέρῳ ἀποστολῇ νὰ διασκεδάξῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ; Ποῦ εἶναι ἡ περὶ τὰ οἰκονομικὰ ἐμπειρία σας καὶ ἡ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ἐπιστήμη σας; Καπνὸς τὰ πάντα καὶ τέφρα καὶ κωμῶδια ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην πρωτότυπος καὶ καινοφανής. Ἄλλ' ἔστω· εἰσθε ἀνήθιοι, εἰσθε δημαγωγοὶ καὶ ἀνίκανοι κατ' οὐσίαν· ἀλλὰ τοῦλάχιστον δὲν ἔχετε τὸν κοινὸν νοῦν νὰ περιορισθῆτε εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐξουσίας ὅποια καὶ ὅποσα δύναται νὰ παρέξῃ τὸ πτωχὸν ἑλληνικὸν κράτος, ἀλλ' ἐπιζητεῖτε νὰ γυμνώσετε ὀλοτελῶς καὶ τὴν κοινωνίαν, σπαταλῶντες καὶ φορολογῶντες ὡς τυραννίσκοι βακχευθέντες ἐν τῇ ἰδέᾳ τῆς ἑαυτῶν παντοδυναμίας; Δὲν ἀρκεῖσθε νὰ κουρεύετε, ὀρέγεσθε καὶ τὸ κρέας τῆς ἀμνάδος; Δὲν ἀρκεῖσθε νὰ φάγετε τὸ μέλι καὶ νὰ δαπανᾶτε τὸν κηρὸν, δολοφονεῖτε καὶ τὴν μέλισσαν;

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ποῦ στηρίζετε τὴν παντοδυναμίαν σας, ἄνθρωποι τῆς χθῆς; Πότε ἐριζοβολήσατε ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γῆς; Ἐπαρχίας ἐχαρίσατε εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ ἐκ κινδύνων ἐπικειμένων ἐσώσατε αὐτήν; ἢ ἠνοίξατε ἐνώπιον αὐτῆς πηγὰς πλουτισμοῦ ὥστε νὰ θεωρῆτε ἑαυτοὺς ἰσχυροτέρους παντός νεωτεριστικοῦ πνεύματος; ἢ ἐκερδίσατε τὴν ἐγνωμοσύνην τῆς χώρας διὰ σπανίας καὶ δικαίας διοικήσεως; Τί κατωρθώσατε ἐπὶ δύο κοινοβουλευτικῶν ἐνιαυτῶν ἐκτός τοῦ νομοθετικοῦ χάους, τοῦ φατριασμοῦ καὶ τῆς πείνης; Εἰς τί στηρίζετε τὴν ἀλαζονείαν σας καὶ τὴν πρὸς τὸ ἔθνος περιφρόνησίν σας; εἰς τὴν φιλίαν τῶν συμμάχων σας μεσιτῶν

ἢ εἰς τὴν προστασίαν τῶν σκυβάλων ἐξ ὧν ἐσχηματίσατε ἐμπιστευτικούς ὑπαλλήλους;

Τί ἔκτακτον διεπραξάτε ὅπως ἀπαιτήσατε παρὰ τῆς κοινῆς νὰ πεινᾷ ἀγογγύσται χάριν ὑμῶν; Ἡ μάλ- λον ποία ἀποτυχία δὲν παροκλοῦθησε πιστῶς; τὰ διαβή- ματά σας; καὶ ποίαν κλιῖδα δὲν προσήψατε ἰδίαις χερσίν εἰς τὰ πρόσωπά σας, διαψεύδοντες καθ' ἑκάστην ἑαυτοὺς καὶ προσωποιοῦντες τὸν χεῖριστον τύπον τῆς πολιτικῆς κι- βδηλίας καὶ ἀνικανότητος; Ἡ Ἑλληνες, ἐάν καὶ πάλιν ποτε ἐν τῷ μέλλοντι παρουσιασθῆ ὑμῖν ἐξ Ἀγγλίας ἢ ἐξ Ἀμερι- κῆς φιλέλληνας; ὑπισχνούμενοι; καὶ διαμαρτυρούμενοι μέχρι οὐρανοῦ ὅτι θὰ σᾶς διαικήσῃ ἠθικῶς καὶ τιμῶς, μὴ ἀγα- νακτῆτε, μὴ ὑβρίζετε αὐτόν, εἰπατέ αὐτῷ μόνον: αἰεὶ σὺ Τρικοῦπης» καὶ οὐδὲν πλέον.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ ὄρκος τοῦ νέου ἐν Μαυροβουνίῳ προσέδρου ὑπουργοῦ κ. Φύλλα ἐσκόνταψεν, ὡς πληροφοροῦμεθα, εἰς τὰ παζάρια. Ὁ διπλωμάτης ἐξήτει μισθὸν 2500 φρ. κατὰ μῆνα· ὁ ὑ- πουργός ἐδίδεδε 1800· ἐκεῖνος ἐξήτει δι' ὁδοιπορικὰ 5000 φρ., αὐτὸς ἐδίδεδε μόνον τὰ εἰσιτήρια. Καὶ ἔτσι, ἐκεῖ ἐπάνω τὰ χάλασαν, ἀφοῦ δὲ δὲν τὰ εἶχαν καὶ πολὺ φτιασμένα συνειπεῖ τῷ ραλλισμῷ ἐν ἀνέπτυξεν ἐσχάτως ὁ κ. Φύλλας. Τώρα λοιπὸν μένει ἡ θέσις τοῦ προσέδρου ὑπουργοῦ, αἰ 1800 καὶ ἐν ἀνάγκῃ 2500, ἀρκεῖ τὸ πρόσωπον νὰ ἦνε πολὺ εὐνοούμενον, καὶ αἰ 5000 διαθέσιμοι διὰ τὸν δυνάμενον νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸν κ. Τρικοῦπην δύο τρεῖς-ψήφους. Ψιθυρί- ζεται ὡς διαδόχου τοῦ κ. Φύλλα τὸ ὄνομα τοῦ βουλευτοῦ κ. Μπουλελά, καθὸ γνωρίζοντος καὶ τὴν ἰταλικήν.

Ἐίχομεν γράψαι τ' ἀνωτέρω, ὅτε ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ κ. Φύλλας ἀποβάλλον πάντα δισταγμὸν μεταβαίνει εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁ διορισμὸς τῷ ἐκοινοποιήθη χθὲς ἀγνωστοῦν πότε ὀρίζεται. Κατ' εὐθεῖαν δὲ ὁ κ. Παλαμῆδης ἐξ Ἰωαννίνων μεταβαίνει εἰς τὴν νέαν ἐς Κερτίγγην θέσιν τοῦ πιστεύομεν ὅτι καθ' ὅδον θὰ συναντηθῆ μετὰ τὸν κ. Λογοθέτην μεταβαί- νοντα εἰς Ἰωάννινα.

Ἀπευθυνόμεθα εἰς τὸν φίλον μας κ. Παρασκευαΐδην καὶ τοὺς μὴ φίλους κυρίου: Συμβούλους νὰ διοργανίσουν παράστα- σιν ἔκτακτον διὰ τὰ ἐν Ἰσχίᾳ ὄμματα· προσόδους σιδηρο- δρόμου, θεάτρον, ἄλλων θεαμάτων καὶ Table d' Hote τῶν κυρίων Κατσίμπαλην καὶ Σάββα ν' ἀφιερῶσιν ὑπὲρ τοῦ Σχο- ποῦ. Ἔνε ἐντροπὴ οἱ Ἑλληνες νὰ μὴ βοηθήσωμεν δημοστε- λῶς οὕτω τοὺς γείτονάς μας. Θὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν ἐάν δὲν εἰσπακουσθῶμεν.

Κατὰρα πάλιν αὐτῇ, νὰ σβένωνται οἱ φανοὶ τοῦ φωταε- ρίου ὀλίγον μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ μεσονυκτίου! Πρὶν τελειώσουν τὰ θεάτρα, πρὶν διαλυθῶσιν οἱ πυκνοὶ ἐν τοῖς κήποις καὶ ταῖς πλατείαις περίπατοι, ἐξάφρα σκοτάδι καὶ παίξιμο ἔς τὰ σκοτεινὰ κινδυνωδεστάτης τυφλομυίας. Καὶ ἔχει γίνεαι λόγος πολλάκι; δι' αὐτὸ εἰς τὸν τύπον, ἀλλὰ τοῦ κάκου! Ἄλλ' ἡ ὑπομονὴ τῶν πολιτῶν φαίνεται ὅτι ἐξηντλήθη, καὶ τὴν διαδέχεται ἡ ἀγανάκτησις ἣτις δὲν χω-

ρατεῖται. Χθὲς τὴν νύκτα, ἅμα στυφέντος ἐνὸς φανοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένου, παρατυγχάνων τις διαβάτης καταφουρικθὲς ἐκείνην τὴν στιγμήν, διότι τὸν ἄφινε; τὰ θεοσκότεινα, ἔτρεξε νὰ δειρῇ τὸν φωτισθέντα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖνος εὐρέθη τρέγων εἰς τὴν ἄλλη ἄκρην, ἐκινδύνευσεν κατὰ λάθος νὰ λάβῃ τὸ βράπτισμα ἄλλος τις εἰρεθεῖς ἐκεῖ κατὰ σύμπτωσιν ὅστις καὶ ἔσπευσε νὰ μᾶς τὸ ἀναγγεῖλη.

Ἐκεῖ παρὰ τὸν Μενδρεσὲν πρὸς τὰ δεξιὰ τῷ ἐκ τῆς ἀγο- ρᾶς ἀνιόντι πλησίον καταρροῦσης τινὸς οἰκίας, ὑπάρχει με- γίστη σφύρασις ἀκαθαρσιῶν δεινὸν ὄζουσα· γαλαὶ θνησι- μαίαι μετὰ ὀρνίθων, ὅστ' αὐτὰ καὶ τὰ περισσεύματα τῶν μα- γειρείων μετὰ παντὸς εἶδους ἀκαθαρσιῶν ἐμπαρτάουσι τὴν ὁδὸν ταύτην. Ἀπορούμεν μάλιστα, πῶς ἡ φρόνυρα τοῦ Μεν- δρεσὲ μέχρι τῆς ὁποίας ἐξικνεῖται ἐκ τῆς μολυσματικῆς ταύτης ἐστίας ἀναδιδομένη ἀποφορὰ δὲν ἔκαμε τὰς δεού- σας παραστάσεις τοῖς ἀρμόδιοις.

Ἐπίσης ἐξῶθεν τοῦ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου ὑπάρχει ἱκανὸς χώρος; τῷ δήμῳ, ἐφ' οὗ ἦν ἄλλοτε ὠκοδομημένη ἐκ- κλησία. Ὁ χώρος οὗτος ἀσκεπὴς νῦν γέμει πάσης ἀκαθαρ- σίας. Οἱ ἔνοικοι τῆς παρὰ τῷ χώρῳ τούτῳ οἰκίας Δ. Καλλι- φρονᾶ, ρίπτουσι ἐκ τοῦ ἄνωθεν μαγειρείων τῶν πᾶσαν ἀ- καθαρίαν· παρὰ τὸν χώρον τούτον ὑπάρχουσι καὶ ταπεινοὶ τινες οἰκίσκοι τοῦ δήμου, ἐν οἷς οἰκοῦσι πτωχαὶ τινες οἰ- κογένειαι· οἱ οἰκίσκοι οὗτοι στεροῦνται ἀποπάτων· οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῶν ἀποπατοῦσιν τὸ πλεῖστον ἐν τῷ χώρῳ τού- τῳ δηλητηριώδεις ἀπόζοντι. Ἐκείθεν οὐδέποτε διέρχεται κάβρον πρὸς συλλογὴν τῶν ἀκαθαρσιῶν διατί; Ἄς ἐλπίσω- μεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι θὰ φροντίσωσι.

Τὰ παρὰ τὴν Γαλλικὴν Σχολὴν χαριτωμένα καὶ γλυκοὶ- σκιωτα πευκάκια ὑφίστανται ἀπὸ τινος φοβεράν λεηλα- σίαν ἀπὸ μέρους τῶν ἀμαθῶν καὶ τῶν ἀναλγήτων. Πρὶν ὅτε παρεβύλαττε ἐκεῖ φύλαξ, ἠναγκάζοντο νὰ τὰ σέβωνται· τὸρα ὅμως ἔλειψεν αὐτῇ ἡ πολυτέλεια, καὶ τὰ πευκάκια μένουσιν εἰς τὴν διάκρισιν ἐκάστου, καὶ ἀκρωτηριαζόνται, καὶ κα- τακόπτονται καὶ καταστρέφονται. Πρέπει λοιπὸν, ἐν ὀνό- ματι τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς φιλοκαλίας, νὰ ληφθῆ μία πρό- νοια, καὶ νὰ τεθῆ πάλιν ἐκεῖ φύλαξ.

Καὶ ἀφοῦ οἱ δημοτικοὶ Πειραιῶς ἀγροῦς ἠγύρασαν, καὶ ἀφοῦ ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας δὲν συγκαταβαίνει εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἀφοῦ καμμία ὑποδεστέρα ἀρχὴ δὲν συνεκι- νήθη ἐξ ὅσων διετραγώδησαμεν περὶ τῆς φρικτῆς θέσεως ἐν Πειραιεὶ Καραβᾶ ἢ Καμίνια Πειραιῶς, ὁ Καραβαῖος ἀντα- ποκριτὴς μας ἀπευθίνεται τὴν πρὸς τὴν ἐγνωσμένην ρι- λαϊθροῦσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὸν πα- ρακαλεῖ νὰ καταβῆ μόνος καὶ ἀν' ὀλέγῃ μετὰ τὸ τηλεσκόπιον νὰ δῆ καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ πιστεύομεν νὰ ἐνοηθῆ ὁ- μιλῶν περὶ τηλεσκοπίου ὁ ἀνταποκριτὴς μας τὸ ὀσφραν- τικὸν ὄργανον τοῦ κ. ὑπουργοῦ—καὶ εἰς βέβαιαις ὅτι θὰ πεισθῆ ὅτι ἐν ὄσῳ δὲν καθαρίζεται ὁ Καραβᾶς, οἱ περὶ χο- λέρης φόβου θὰ ἐπικρέμανται ὡς σταλακτῖται ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς μας. Ἡ θέσις αὕτη Καμίνια, ὅπου ἐκκαμινεῦνται ὅλαι αἰ νόσιαι καὶ ὅλα τὰ μιάσματα, ἔγινε κατ' αὐτὰς τὸ γενικὸν ἐντευκτῆριον τῶν ἰατρῶν. Καὶ διπλάσιοι ἀν' ἦσαν πάλιν δὲν θὰ ἐπῆρουν. Οἱ πυρετοὶ εἶνε τόσοι, ὥστε οὐδὲν ἀπίθανον νὰ ἐκτραγῆ κοιλιακὸς τύφος.

Τὸ Φάληρον πλέον δὲν εἶνε Φάληρον, εἶνε κατὶ ἄλλο, εἶνε Ἀμερικὴ. Τὰ δωρεὰν παίρνουν καὶ δίδουν. Ἀπόψε πάλιν τὸ θεάτρον τῆς ἀμάκας ἢ τῆς προσκολλησῶς εἰς τὸ εἰσιτήρια τοῦ σιδηροδρόμου. Λέοντες, Λεμπλεπιδζῆς, Ριβέρο--τριλογία. Ἐντὸ ὀλίγον θὰ τρώγωμεν δωρεὰν εἰς Φάληρον. Μᾶς τὸ εἶπε κρυφὰ ὁ κ. Κατσίμπαλης. Ἡ τούλ' ἄριστον τὸ εἰσιτή- ριον τοῦ σιδηροδρόμου θὰ περιλαμβάνῃ καὶ μίαν μερίδα πλάφι ἢ μίαν μακαρονάδα. Συνγωνισμὸς εἶνε αὐτός· δὲν εἶνε παιξὲ γέλασε.

Σήμερον διανέμεται καὶ βιογραφία τοῦ λεοντοδαμαστοῦ Δανιὴλ Μποῦν καὶ τῆς μίς Μίλλι Καρλόττας Λεοντιάδος. Ἰβετῆ; ἐξήλθε μετὰ δύο ὄπλα καὶ ἓνα βρόγχον, συναδευόμε- νος ὑπὸ ἐνὸς μαύρου καὶ συναντηθεῖς εἰς τὰ ἄγρια δάση μετὰ φοβεράν ἄκρον ἦν ἐπὶ τῆς ἐς τὰ βροχία. Δεκαπενταετῆς ἀ- κόμη ἐνδιατῆτο ὡς ἄλλο: Λυκογιάννης μετὰ θηρίων. Ἐ- πείτα κατετάχθη εἰς τὸ στρατιωτικόν· ἐπολέμησε εἰς τὸν ἐμφύλιον προσεδιβάθη συνταγματάρχης· καὶ μὴ καὶ δυὸ ἔς τὰ λιοντάρια του. Οἱ φίλοι του δὲν εἶνε πάντοτε ἡμεροί. Κάπου κάπου ἀγριεῖουν καὶ τότε—λέγει ἡ βιογραφία του — ἄλλοτε τοῦ καταξοχιζοῦν διὰ τῶν ὀνύγων τὸ δεξιὸν μέρος, ἄλλοτε τὸ ἀριστερόν. Πῶς δὲ μένει ἀκέραιος, αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικὸν τοῦ Δανιὴλ καὶ τῶν λεόντων του. Ὁ συν- ταγματάρχης, ὡς λέγει, ἡ βιογραφία, προσδοκᾷ ὅτι ἡμέ- ραν τινα θέλει καταραγῶθῃ ὑπὸ τῶν λεόντων· ὡς στρα- τιώτης εἶνε εὐδαίμων ἀποθνήσκων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς τιμῆς. Καὶ ὁ ὑπὸ τῶν λεόντων ὅμως θάνατος δὲν τὸν τρομάζει, διότι ἡμέσως κατωτέρω λέγει ἡ βιογραφία: «Ἐν τούτοις ἄλλαι εὐτυχίαι τὸν προσμένουν, ἐπειδὴ πᾶσα ἡ ζωὴ του εἶνε ἀφιερωμένη εἰς τοὺς θριάμβους.» ἴσως πιστεύει εἰς τὴν με- τεμψύχωσιν, καὶ τότε βεβαίως θὰ γίνῃ λέων καὶ θὰ ἔλθῃ ἐ- πομένως ἡ σειρά του νὰ τρώγῃ αὐτὸς θηριοδαμαστάς. Αὐ- τοὺς θὰ ἐνοηθῆ πιστεύομεν νέους θριάμβους.

Κινεῖ τὸν θαυμασμόν μας καὶ τὸ σέβας τοῦ υἱοῦ τοῦ Βίκτορος ἢ περὶ τοῦ δυστυχισθέντος ἐν Ἰσχίᾳ ὑπὲρ τοῦ σεισμοῦ ἀφροσύνης, συμπάθεια, θυσία δραμόντος εὐθὺς ἐκεῖ καὶ ἀγωνιζομένου μετὰ τῶν στρατιωτῶν ὑπὲρ τῶν παθόν- των. Ἐνθυμούμεθα, ὅτι, ὅτε καὶ τὸ 1870 κατεστράφησαν οἱ Δελοῖ, ὁ λαοπρόβλητος ἡμῶν βασιλεὺς ἔσπευσε μετὰ τι- νας ἐβδομάδας ἐν τῇ ἐμφύτῳ αὐτοῦ φιλοπατρία καὶ μεγα- λοφυχία νὰ στείλῃ τηλεγράφημα, δι' οὗ προσέφερε τοῖς δυ- στυχίσασιν τὴν ἐκφρασιν τῆς λύπης του. Τὰ βασιλικά τη- λεγραφήματα, ὡς γνωστὸν, δὲν πληρόνονται. Δὲν ἀμφιβά- λουμεν, ὅτι, ἐάν ἡ χολέρα ἐπιπέσῃ καθ' ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς μας θὰ σπεύσῃ νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ ἐκ Βισβᾶδεν.

Κατὰ νεωτέρας ἐκ Βιέννης τηλεγραφικῆς εἰδήσεως ἀφί- κητο ἐκεῖσε μὲν χθὲς λιὰν βραδέως ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Δημήτριος Ράλλης μὴ προσφάς, ὡς γνωστὸν, νὰ συναν- τήσῃ ζῶντα τὸν ἀποβιώσαντα πατέρα του Γ. Ράλλην ἀ- ναχωρεῖ δὲ ἡμέσως σήμερον δι' ἐνταῦθα.

Ὁ δὲ νεώτερος αὐτοῦ ἀδελφὸς καὶ ἰατρός Χρῆστος Ράλ- λης πάσχων ἐκ τύφου βαίνει ἐπὶ τὰ κρείττω.

Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ αὐτόθι ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἐμπορευόμενος ἐπιτυχῶς κ. Λάζαρος Κολάσκις, κατα- γόμενος ἐκ Τραπεζούντος γνωστὸς δὲ ἐπὶ φιλοπροδόσις καὶ πατριωτικῆς αἰσθημασιν.

Ἐπεκυρώθη ἡ δημοτικὴ ἐκλογὴ Πατρῶν, πλὴν τῆς ἐκ-

λογῆς 4—5 συμβούλων, φωραθέντων τινων ὡς ψευδῶς ψη- φορορησάντων.

— Τί ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ Καζαμίαι! Μίαν ὄραν ἀρχή- τερα μᾶς γηράσκου. Ἄν εἴμεθα ἀστυνομία, δὲν θ' ἀφίναμε νὰ ξεμυτίσῃ ὁ ἀριθμὸς 1884 πρὶν δύση καὶ καλοδύση τὸ 1883. Καὶ ὅμως ἰδοὺ ὁ Ἀσώπιος τὸ ἀναγγεῖλει τὸ νέον ἔτος, ὁ Ἀρσένης τὸ καταγγεῖλει καὶ ὁ Ἀνέστης Κωνσταν- τινίδης τὸ ἐβγαλε ἔξω ὁ ἀθεόφοβος! Τί ὄρενα ζητοῦντα νὰ μᾶς φάγουν πρὶν φαγωθῶμεν. Ὁ νέος Καζαμίας τοῦ κ. Κων- σταντινίδου εἶνε χονδρὸς χονδρὸς περιέχων πλὴν τοῦ Ἑορ- τολογίου καὶ πολλὰ χρήσιμα καὶ νόστιμα πράγματα.

— Ἰδοὺ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν παραπεμφθέντων εἰς τὸ Κακουροδικεῖον ἐπὶ παραβάσει τῶν περὶ Λοιμοκαθαρηθρίου νόμων: 1) Τζώρτζης Θ. Μιταράκης, 2) Διονύσιος Πατρίκιος, 3) Κυριάκος Τσολάκης, 4) Γεώργιος Κόρνος, 5) Κωνσταντι- νος Δ. Σακελλαρόπουλος. Ἐπαυσε πρὸς καιροῦ ἡ καταδιώξις κατὰ τῶν Ἰωάννου Ν. Δίπλα καὶ Χαρ. Θώδου.

Ἀπερασίθη δὲ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία κατὰ τοῦ Ἰω. Δ. Καλαδάκη.

Μᾶς ἐπιστέλλουσι τὸ ἐξῆς χρονικὸν εἰς ὃ ἀναμένομεν ἀ- πάντησιν:

Δεινὸς ἐκτραγωθεῖ ὁ κ. Σουλίσσης (μὲ συμπάθειον, ὁ κ. Σουλίσσης) τὰ καθ' ἑαυτὸν καὶ τὸ ἄδικον, ὡς νομίζει καὶ λέγει, ὅπου ἔπαθεν. Ὁ κ. Σουλίσσης εἶνε γνωστὸς ὡς με- ταφραστῆς μυθιστορημάτων καὶ ὡς σύμβουλος καὶ ὑβριστῆς τῆς Ἑλλάδος. Δὲν μᾶς λέγει ὁ κ. Σουλίσσης, εἶνε Ἕλληνας ὑ- πῆκοος ἢ αὐστριακός; Ναι ἢ ὄχι; Ἑλληνας αὐστριακός ὑ- πῆκοος πῶς ἐν Ἀθήναις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συμβουλευθῇ, νὰ νοουθετῆ καὶ νὰ ὑβρίζῃ;

ΤΑ ΕΝ ΙΣΧΙΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΛΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάριον, 26 Ἰουλίου.

Ἐξ ἀγάπης καὶ στοργῆς μεθῶν, αἰσθανόμενος τὴν καρ- δίαν τοῦ εὐνοημένου ἐπὶ ποσούτου, ὥστε νὰ περιλάβῃ ἐν ἑ- αυτῇ τὸν κόσμον ὅλον, ἐκλείσει τὰ ὄμματα ὁ ποιητὴς καὶ ὠ- νειρεύθη τὸ φωτεινότερον, τὸ ὠραϊότερον ὄνειρόν του: τὴν ἀν- θρωπότητα πᾶσαν ἠδελφωμένη ἐν τῇ λαμπούσῃ λάμψει μιᾶς ἡμέρας, καθ' ἣν ὄρα χωρῶν καὶ διαιρέσεις ἐθνῶν δὲν δια- κρίνονται πλέον καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἀπομένουσι μόνον ἀδελφοί.

Πόσα παράλογα, τρελλὰ ὄνειρα ποιητῶν ἐπραγματοποιή- θησαν μέχρι τοῦ νῦν! Καὶ διατί ἄρα ὅ,τι βλέπομεν σήμερον νὰ μὴ ἦνε ἡ ἡὼς τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης ἡμέρας;

Ἡ ἀγαθοεργία: ἰδοὺ ἡ κοινὴ μέριμνα, ὁ κοινὸς πυρετός, ὁ κατέχων τὴν Εὐρώπην σήμερον: Ἰσχία, Καζαλιτισίολαν εἶνε τὰ ὀνόματα τὰ περισπῶντα πᾶσαν διάνοιαν, τὰ ἐπιταχύνοντα τοὺς παλμούς πάσης καρδίας. Εἶνε μοναδικὸν, πρωτοφανὲς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τὸ θέαμα, ὅπερ παρουσιάζουσι τὴν στιγμήν ταύ- τιν αἱ εὐρωπαϊκαὶ μεγαλοπόλεις: αἱ προσφοραὶ, οἱ ἔρανοι, ἀπασχολοῦσιν ὅλους πᾶν μέσον, δι' οὗ τὰ πλήθη παρακι- νοῦνται ἢ ἐξαναγκάζονται νὰ προσκομίσωσιν ὑπὲρ τοῦ κοινου σκοποῦ τὸν ὀβολὸν τῶν τίθηται εἰς ἐνέργειαν: παραστάσεις, ἔορται, ἐκθέσεις. Ἐν Παρισίοις προετοιμάζουσι μεγάλην καλ- λιτεχνικὴν ἐκθεσιν, ἣτις θὰ περιλάβῃ τὰ ἀριστουργήματα τῶν ἀρχαίων καλλιτεχνῶν· δημόσια θεάματα καὶ ἔορται, ἀφ' ὧν ὑπολογίζεται ἤδη ὅτι θὰ εἰσενεχθῇ οὐχ ἥττον τοῦ ἑκατομ-

μυρίου ὑπὲρ τῶν ἐπιζησάντων κατοίκων τῆς πολυκλαύστου νήσου. Ἐν Λονδίῳ, Βιέννῃ, Βερολίῳ διοργανίζονται παρόμοια καὶ πανταχόθεν ρεύμα ζωηρᾶς συμπαθείας ἐλκύει τὰ ὄμματά πάντων πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ἐκεῖ πρὸς τὸν μαγευτικὸν ἐκείνον κόλπον τῆς Νεαπόλεως, πρὸς τὴν ὠραίαν καὶ πυρίπνουν ἐκείνην γῆν, ἣτις τόσον κόσμον ἐβελξε μέχρι τοῦδε, τόσον κόσμον ἐκαμεν νὰ κλαύσῃ.

Καὶ ἐν Ἰταλίᾳ, ἐνταῦθα, ὁ πυρετὸς αὐτὸς τῆς ἀγαθοεργίας, ἡ προθυμία τῆς αὐταπαρνήσεως, καταντᾷ ἐνθουσιασμοῦ, παρὰφορᾶ. Ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐγένετο γνωστὴ ἡ συμφορὰ, φαίνεται ἐπισταθεῖσα ἐπὶ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, ἐπὶ τὸν αὐτὸν συλλογισμόν· ὅλας τὰς ἐφημερίδας πλημμυροῦ καὶ καλύπτει ἐντελῶς ἡ αὐτὴ ὕλη, ἡ ἀφήγησις τοῦ δλέθρου καὶ οἱ ἀτελεύτατοι πίνακες τῶν συνεισφορῶν ἢ πολιτικῆ ἐλησμονήθη, οἱ καθημερινοὶ ἀγῶνες καὶ τοῦ καθημερινοῦ βίου, τὰ τοιαῦτα γεγονότα ἐντελῶς ἐξέλιπον, οὐδὲν πλέον συμβαίνει, οὐδὲν ὑπάρχει, οὐδὲν ἀπομένει ἢ τὸ βαρὺ πένθος, ὁ μέγας πόνος, ἡ μεγάλη δατυχία, ὑπὲρ ἧς ἡ ἀνθρώπινη ἀρωγὴ μεγάλη ἐπίσης ὀφείλει νὰ σπεύσῃ. Αἱ ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδήσεις οὐδὲν ἄλλο ἀφορῶσιν ἢ τὴν Casamicciola.

Ἐν ταῖς κοιναῖς συνδιαλέξεσιν, πανταχοῦ ὅπου ἀνθρώποι σκέπτονται, ἀναστρέφονται μετ' ἄλλων, συνομιλοῦσι, τὸ θέμα εἶνε ἐν τῷ ἐνδιαφέρον τὸ αὐτὸ, ἡ ἀπασχόλησις μία: Καζαμιτσιόλα. Τί νὰ σᾶς γράψω; τί νὰ σᾶς ἀναγγείλω; Ἄδύνατον ν' ἀποσπασθῇ τις τῆς κοινῆς αὐτῆς ἀλύσου, ἣτις δεσμεύει τοὺς πάντας καὶ νὰ σκερθῇ περὶ ἄλλου.

Αἱ μέχρι τοῦδε χρηματικαὶ συνεισφοραὶ ὑπολογίζονται εἰς ἑκατομμύρια, καὶ εἰμεθα ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχὴν προχθῆς ἢ ῥώμῃ πρώτη ἔδωκε τὸ παράδειγμα—τὸ ὅποιον θ' ἀσπασθῶσιν ὅλαι αἱ πόλεις τῆς Ἰταλίας—τῆς κοινῆς ἀνά τὰς ἐδοῦς συνεισφορᾶς παντὸς ἀντικειμένου δυναμένου νὰ χρησιμοποιοῦθῃ.

Φορητὰ ἀμάξια συνοδεύομενα ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς διήλθον πᾶσας τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως συλλέγοντα τὰ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ριπτόμενα πράγματα: ἱμάτια, καλύμματα, τιμαλφῆ, χρήματα, πᾶν ὅ,τι ἔχει ἀξίαν τινά, πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ δοθῇ, νὰ χρησιμεύσῃ, νὰ ὠφελήσῃ καὶ τὸ θέαμα ἦτο κατανοητικὸν βροχὴ αὐτόχρημα ἐκ τῶν τοιούτων ἀντικειμένων κατέκλυζε τὰ συνεχῶς ἀνανεούμενα ἀμάξια: ὑπὲρ τῶν δυστηχῶν.

Οἱ ἐργάται πλείστων ἐργατικῶν σωματείων, βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ ἐργαστηρίων, ἀντὶ χρηματικοῦ ἐράνου ἀπορασιζοῦσι νὰ ἐργασθῶσι μίαν ἢ δύο ἡμέρας περισσότερο, ἐκτάκτως, ἀφίνοντες τὸ ἡμερομίσθιον ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας· δὲν ὑπάρχει θέατρον μὴ δῶσαν ἢ μέλλον νὰ δώσῃ εὐεργετικὴν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ παράστασιν· οἱ καλλιτέχναι πάντες συνερχόμενοι κατὰ τὰ διάφορα μέρη κατὰ διοργανίσεις, κατὰ κάμνουσι, κατὰ κατορθοῦσι. Καὶ ἐπὶ τέλους εἶναι ἀδύνατον, ἔστω καὶ καθ' ὁμάδας, νὰ ἐπιδείξῃ τις μίαν ὀλόκληρον κοινωνίαν ἐκ τῶν ἐνόνητων ἐλεούσαν τὴν δυστηχίαν, ἀδύνατον ν' ἀπαριθμήσῃ, ἔστω καὶ κατ' ἀθροίσματα τοὺς πολυεδαῖς ἐράνους, ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ, ἔστω καὶ ἐν διαγράμμασι γενικοῖς, τὸ μέγα αὐτὸ θέαμα ἐνὸς λαοῦ ποιομένου τὴν ἐλεημοσύνην.

Κατὰ πρῆπει νὰ ἐγείνῃν ἤδη καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας· εἶμαι βέβαιος. Ἐπάρχει μία χώρα ἐν Εὐρώπῃ ἐνθα ἡ δύναμις ἢ καλουμένη κυβέρνησις ἀπηγόρευεν εἰς τοὺς κυβερνητέους τις νὰ κοινωνήσῃσιν ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ ἐκδηλώσει τοῦ ἀνθρωπινωτέρου τούτου τῶν αἰσθημάτων· εἶπεν εἰς αὐτούς: «Ὅχι! δὲν θὰ ἐπιτρέψω νὰ δώσῃτε τὸν ὄβολόν σας ὑπὲρ ἡτῶν ἐν Ἰταλίᾳ παθόντων· δὲν σᾶς ἐπιτρέπω τὴν ἐλεημοσύνην, δὲν σᾶς ἐπιτρέπω τὴν συγκίνησιν!» ὦ! μὰ τὸν θάνατον αἰσχυρότερος τυράννος καὶ ἀθλιωτέραν δουλείαν δὲν εἶδεν ἄλλοτε καὶ οὐδαμοῦ ὁ κόσμος! καὶ μόνον ἐκεῖ, εἰς

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 535)

Ἡ βαρόνη διηύθυνεν ἐπ' αὐτοῦ βλέμμα περιφρονήσεως καὶ ἀπάντησε διὰ φωνῆς αὐστηρᾶς.

— Σᾶς συμβουλεύω, κύριε, μὴ πλησιαζετε πολὺ τὴν δικαιοσύνην.

Ἐο βαρόνος· ἔδραξε τὰ χεῖλη.

— ὦ! τὴν δικαιοσύνην, εἶπε γελῶν σαρδώνιος, δὲν τὴν φοβοῦμαι. Σεῖς μόνον δύνασθε νὰ μ' ἐμπλεξίτε εἰς αὐτήν.

— Ἴσως, κύριε, ἴσως!

— Ἄλλ' εἶσθε ἀγαθὴ μήτηρ, λατρεύετε τὰ τέκνα σας, θὰ τηρήσῃτε σιωπῆν.

Ἐο δυστηχῆς, διελογίσθη ἡ βαρόνη, δὲν ὑποπτεῖται ὅτι ἄλλη φωνή, ἐκτὸς τῆς ἑμῆς, δύναται ν' ἀκουσθῇ τρομερωτέρα, παταγωδωδέστερα.

— Καὶ ἔχετε ἀπόφρασιν τῶντι ν' ἀναχωρήσῃτε, κυρία βαρόνη; ὑπέλαβεν ὁ Δεσιμαῖζ.

- Ἀναπορεύεσθε.
- Καὶ ποῦ θὰ μεταβῆτε;
- Ἄγνοῶ· ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ ἤξευρον, δὲν θὰ σᾶς τὸ ἐλεγον.
- Τί θὰ σᾶς χρησιμεύσῃ ἡ ἀπομάκρυνσις;
- Προστατεύω τὴν θυγατέρα μου!
- Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν θέλετε ἐπιμόνως τὴν πάλιν;
- Ἀναμένω αὐτὴν ὅπως θὰ τὴν παρουσιάσῃτε.

— Καλῶς, τίποτε δὲν ἔχω πλέον νὰ εἶπω, πράξατε ὅπως ἐνοεῖτε. Καὶ ἐγερθεὶς ὑπέλαβε.

— Μέλλω σήμερον νὰ σᾶς ἀπαλλάξω τῆς παρουσίας μου· θὰ κάμω ἐκδρομὴν τινὰ ἐν τοῖς πέριξ καὶ θὰ ἐπανέλθω τὴν ἐσπέραν. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου, κυρία βαρόνη, προσέθεσεν εἰρωνικῶς, θὰ δυνηθῆτε νὰ ἐτοιμάσῃτε τὰ κιβώτιά σας.

Ἐπῆλθεν.

Ἡ βαρόνη ἔμεινε πρὸς στιγμὴν σύννοος.

— Παρασκευάζει νέαν μηχανορροπίαν, ἐπιθύρεισεν.

Ἄλλ' ἀδιάφορον, δὲν θὰ μ' ἐμποδίσῃ ν' ἀναχωρήσω.

Ἡ ἡμέρα διήλθεν ἄνευ ἐπεισοδίου. Φοβούμενη διὰ τε τὴν θυγατέρα της καὶ δι' ἑαυτὴν τὰς συγκινήσεις ἢ βαρόνη ἀπέφυγε νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, περὶ ἧς τὴν προτεράκιαν συνωμίλησε μετὰ τῆς Ἐρριέττης. Οὐδεὶς ὡσαύτως λόγος ἐγένετο οὔτε περὶ τοῦ βαρόνου οὔτε περὶ τοῦ Πέδρου Κάστορα. Ἀμφότερα ἦσαν περιλυποὶ, καὶ παρατηροῦσαι

τὴν χώραν ἐκείνην ἦτο δυνατόν νὰ συμβῇ τι τερατώδες τοιοῦτον, μόνον ἐκεῖ ἐνθα τύραννοι εἶναι οἱ Ρῶσοι καὶ δούλοι δυστηχέστατοι οἱ Πολωνοὶ! Ἐν Βαρσοβίᾳ ὁ διοικητὴς στρατηγὸς Γούρκος ἀπηγόρευεν αὐστηρῶς τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας ἐράνους!

Α. Γ. Η.

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

(ΕΙΔΙΚΟΤ' ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σοφία, 25 Ἰουλίου.

Πῶς σχηματίζεται ἡ Βουλγαρία; Ἴδου ζήτημα, ὅπερ ἀναντηρῆτως πολὺ θὰ κέκτηται ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ χαριέντος «Μὴ Χάνεσαι». Εὐαρέστως σπεύδω εἰς διαφώτισίν των.

Ρῶσοι ἴδρυσαν τὴν Βουλγαρίαν καὶ Ρῶσι ζητοῦν νὰ τὴν διαμορφώσῃ ἀποβλέποντες εἰς τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῆς πρὸς ἐπιτυχίαν σκοποῦ, ὅστις, — μεθ' ὅλας τὰς διπλωματικὰς διαψεύσεις — τὰ γεγονότα διαπιστοῦν ὅτι εἶνε ἡ πατροπαράδοτος τῶν Ρῶσων πολιτευομένη πολιτικὴ. Ζητοῦσι νὰ διαμορφώσῃσιν πολυμικρὸν λαόν, ὅστις νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρωτοπορεία διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ ὄνειρου τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Ὅταν σχεδιάζονται σιδηρόδρομοι, ὅταν ἐκγυμνάζεται ὁ στρατὸς, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπουν ἢ εἰς τὸν τελικὸν ἐκείνον σκοπὸν των.

Ἐο Βουλγαρικὸς στρατὸς καταρτίζεται καθ' ἑκάστην καλλιτέρον. Ἀποτελούμενος ἐξ εἰκοσι καὶ ἐννεα χιλιάδων ἀνδρῶν εὐρίσκειται εἰς δεξιὰς χεῖρας, βαθμῆδον καθιστώσας αὐτὸν ἕνα τῶν πρώτων τῆς Εὐρώπης. Ὅταν λέγω ἐκ τῶν πρώτων, οὐδεμίαν ἐκφράζομαι ὑπερβολήν, — διότι ἀναγράφω ἀπλῶς τὴν ἐκτίμησιν ξένων ἀξιωματικῶν, παρευρεθέντων εἰς τὰ ἐκάστοτε γιγνώμενα ἐτήσια μεγάλα γυμνάσια. Ἐφέτος τὰ γυμνάσια

ταῦτα θέλουσι λάβει χώραν εἰς τὰ πέριξ τῆς Σοφίας, ἐν ἡ βαθμιαίως συγκεντρῶται ὁ στρατὸς. Καθ' ἑκάστην προσέρχονται δροῦζιναί — ὅπως καλοῦνται τὰ τάγματα ἐδῶ. Πέριξ τῆς Σοφίας ὑπάρχει εὐρεῖα πεδιάς παρέχουσα ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον χώρον διὰ τὰ περιπλοκώτερα τῶν γυμνασίων. Τὰ γυμνάσια ταῦτα θέλουσι παραταθῆ καθ' ὅλον τὸν Αὐγούστον καὶ θέλει μετὰ τῆς αὐτῶν καὶ αὐτὴ ἡ ἐθνοφυλακὴ.

Ἐν μόνον ἔχουσιν εἰπεῖν κατὰ τοῦ στρατοῦ οἱ Βούλγαροι, — ἀλλὰ τοῦτο τὸ παράπονον εἶνε γενικόν. Τὰ τέκνα των δὲν προάγονται ὡς θὰ ἐπεθύμουν. Οἱ βέλτεροι Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ ἀποστέλλονται εἰς τὸν Καύκασον, λόγῳ μὲν ὅπως κάλλιον ἐξασκηθῶσιν, ἐργῶ δὲ ὅπως ἐπιτρέπεται οὕτως εἰς τοὺς Ρῶσους ἀξιωματικούς νὰ κατέχῃσιν πάντοτε τὰς ὑπερτέρας ἐν τῷ στρατῷ θέσεις. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον μεγαλύνεται καὶ στερεοῦται ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ρωσίας ἐπὶ τῶν δυνάμεων, ἃς διατίθῃσιν ἡ μικρὰ Βουλγαρία. Ἄλλ' οὐτ' ἐδῶ σταματᾷ ἡ ἐπιρροὴ αὐτή. Παρατείνεται μέχρι τῆς ἐν τῇ ρωσικῇ γλώσσῃ διδασκαλίας πάντων τῶν μαθημάτων τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς. Ἐν Βουλγαρίᾳ οἱ Βούλγαροι μορφοῦνται εἰς Ρῶσους.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐξασκεῖται καὶ δι' ἄλλων μέσων, διότι παντοῦτρόπως ἐπιδιώκεται νὰ καταστῶσιν οἱ Ρῶσοι ἀναπόφευκτοι εἰς τὴν μικρὰν ταύτην ἡγεμονίαν. Ὅπως κατορθωθῇ τὸ τοιοῦτον πρέπει νὰ ἐλλείψωσιν αἱ ἐγγῶροι ἰκανότητες. Πρέπει βαθμῆδον νὰ διαγραφῶσι τῆς πιθανότητος τοῦ ἐπανελθεῖν εἰς τὰ πράγματα πάντες οἱ Βούλγαροι πολιτευόμενοι οἱ ἐπιθετικῶν ἢ ἀποθνήσκοντα προσόντα. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ρωσικῆς διοικήσεως αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ σκοπὸς τῆς Βαθμιαίας ἀπεμάκρυνε τοὺς πάντας. Δὲν βλέπει τις ἐπανεργουμένοι πρῶτον ὑπουργοὺς ἔν τινι μέτρῳ καλῶς ἐκπληρώσαντας τὸ καθήκον των, ἀλλὰ διηγεῖται νὰ πρῶσωπα, καὶ τοὺς Ρῶσους μόνους διαμένοντας σταθερῶς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων. Πόσοι καὶ πόσοι δὲν πληροῦσι τὸν μακρὸν τοῦ

ἀλλήλας κρύφα περισυνελλέγοντο, ἐκάστης διαφυλαττούσης τὰς ἰδίας σκέψεις· δὲν ὑπῆρχε πλέον τὸ εὐκωνώνητον, οὐδὲ ἡ διάχυσις δύο καρδιῶν παλλουσῶν. Ἐνόμιζε τις ὅτι ἡ οἰκειότης αὐτῶν, ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη των εἶχον διὰ πάντοτε ἐκλείψει.

Τὴν ἐπιούσαν ὁ βαρόνος δὲν ἐφάνη κατὰ τὴν ὥραν τοῦ προγεύματος· ἐπανῆλθε βραδύτερον τὴν νύκτα· ἐν τούτοις ἐγερθεὶς ἔνωρις ἀνεχώρησεν, ἵνα ἀκολουθήσῃ ἄλλην διεύθυνσιν ἐν χώρῃ, ἣν δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμη καὶ τὴν ὅποιαν εὐρίσκειν μαγευτικὴν, ὡς εἶχεν εἶπει εἰς τὴν θαλαμῆ πόλον τῆς βαρόνης, ἣτις δὲν ἔλειψε νὰ ἀνακοινώσῃ τοὺς λόγους της εἰς τὴν κυρίαν της.

Αἱ ἀπουσίαι αὐταὶ τοῦ συζύγου της δὲν ἐφαίνοντο εἰς αὐτὴν φυσικαί. Ἡ κυρία Δεσιμαῖζ ἦν σύννοος καὶ ἀνήσυχος. Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν διηρώτα ἑαυτήν.

— Τί μελετᾷ;

Ἐν τούτοις καὶ χωρὶς ἀκόμη νὰ ἐμιλήσῃ περὶ τοῦ σχεδίου αὐτῆς εἰς τὴν Ἐρριέττην, προπαρασκευάζετο, ἵνα δυναθῇ ν' ἀναχωρήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον. Μὴ δυναμένη νὰ γνωρίζῃ ἐὰν ἡ ἀπουσία αὐτῆς θὰ διήρκει πολὺ ἔτι δὲν ἐδραστηρίαι καὶ διαταγὰς ἀναλόγους. Οὕτω εἶχε δὲ προεδοποιήσει τοὺς ἐκμισθωτὰς αὐτῆς καὶ τὸν γενικὸν ἐπιστάτην της ὅτι ἀνέμενον αὐτοὺς τὴν ἐπιούσαν μετὰ μεσημβρίαν τὴν τρίτην ἕως τὴν τετάρτην ὥραν.

Ἐο γενικὸς ἐπιστάτης ἦλθε πρῶτος. Ὅτε δὲ ἀνηγγέλθη,

ἡ Ἐρριέττη, ἣτις εὐρίσκειτο πλησίον τῆς μητρὸς της, ἡγέρθη ἄμέσως, ὅπως ἀποσυρθῇ.

— Εἶναι πολὺ ζέστη καὶ ἥλιος, τῆ εἶπεν ἡ βαρόνη, δὲν σὲ συμβουλεύω νὰ καταβῆς εἰς τὸν κήπον· ἀνάβα μάλλον εἰς τὸ δωμάτιόν σου, ὅπου θὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ μετὰ μίαν ὥραν· ἔχω τι νὰ σοὶ εἶπω.

Ἡ Ἐρριέττη ἀνῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν της, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐνόμισεν ὅτι εἶχεν ἀνάγκην ἀέρος, καὶ ἐπειδὴ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐμελλε νὰ ἐνασχοληθῇ ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐσκέφθη ὅτι εἶχε τὸν καιρὸν νὰ κάμῃ περίπατον ἐν τῷ λειμῶνι καὶ νὰ ἐπανέλθῃ πρὶν ἢ ἡ βαρόνη ἀπολύσῃ τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτήν. Ἐπιθέσασα πῖλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κατέβη καὶ διηυθύνθη εἰς τὸν λειμῶνα. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην ζυγίαν, ὅπου ὁ Λυκογιάννης δις εἶχε ἐμφανισθῇ, καὶ ἣτις, καὶ τοι σχεδὸν δὲν ἐφοιτᾶτο πλέον, ἦν καλῶς διατετηρημένη. Ἡ Ἐρριέττη ἀναπολήσασα τὰς ἀρχαίας ἀναμνήσεις της ἠσθάνετο ἑαυτὴν ὀδυνῶς διατεθειμένην καὶ ἤθελε νὰ κλαύσῃ, ἀλλ' ἐξῆλθεν ἀποτόμως ἀφοῦ ἐξέβαλε μακρὸν ἀναστεναγμὸν, καὶ διηυθύνθη εἰς δενδροστοιχίαν σκιώδη.

Ἐμέσως ὁ βαρόνος εὐρέθη ληπιναντὶ αὐτῆς. Προδήλωσε κρυμμένους εἰς μέρος τι παρεφύλαττεν αὐτὴν ἀπὸ πρώιας.

τον κατάλογον; Καί αὖθις ψιθυρίζεται μεταβολή ἐν τῷ ὑπομνηματί. Ἄλλὰ ποία τις μεταβολή; Ἐμμένουσιν ἀκλόνητοι κατὰ τὴν συνήθειαν οἱ Ῥῶσοι στρατηγοὶ κκ. Σοβολέρ καὶ Κάουβλαρ; καὶ μεταλλάσσονται οἱ συνάδελφοὶ των μόνου. Εἶνε περίεργος τρόπος τοῦ πολιτεύεσθαι οὗτος. Ὁ πρωθυπουργὸς καταντᾷ πλέον νὰ μὴ ᾖν ὑπεύθυνος· τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀποβαίνει ὀφθαλμικὸν διὰ βίου· καὶ μόνου οἱ Βούλγαροι, ὅταν μὴ σχηματίσωσιν ἀκριβῶς ὀρθὴν γωνίαν οἱ πόδες των, ὅταν χαιρετῶσι τὸν πρωθυπουργόν, πρέπει ν' ἀπέχωνται.

Ποῖον ἔσται τὸ μέλλον τῆς πολιτικῆς ταύτης δὲν εἶνε δυσχερὲς νὰ μαντεύσῃ τις. Αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν ἀπέβη ὑποχείριος τῶν στρατηγῶν καὶ ἡ ἡγεμονία ὅλη μικρὸν κατὰ μικρὸν προχωρίζεται εἰς ρωσικὴν ἐπαρχίαν. Ἐπέρχεται φυσικῶς τὸ ἐρώτημα ἐὰν μὴ ὑπάρχωσι πατριῶται Βούλγαροι καὶ λαὸς θυναμένος νὰ ἐπιρρασθῇ ἂν εὐαρέστως τὰ τοιαῦτα στείχαι ἀποδέχωνται τὴν ἐπικειμένην ταύτην μεταβολήν. Δὲν δύναμαι νὰ τοῖς ἀποδώσω ὄλιγος τὸ ἀδικον τοῦτο. Ἐθνικὴ τις ἰδέα ὑπάρχει καὶ ὅπως οὐδὲν παρὰ τῆ νεολαία μορφοῦται. Βαρῶς ὄλοι φέρουσι τὴν προσιωπιζομένην ἐπιτυχίαν τῶν ρωσικῶν σχεδίων. Ὑπάρχουσι πολλοὶ αἰσθανόμενοι τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνεξαρτήτου ἐθνικῆς· ὑπάρξουσιν καὶ κατὰ τῶν πολλῶν τούτων ἐπιπέδεται κυρίως ἡ ρωσικὴ πολιτεία. Ὁ μὲν στενάζει ἐν Βράτσκῃ· ὁ δὲ ἐκδίδει βιβλία πρὸς συντήρησίν του· καὶ τρίτος μόλις ἀποζη ἀπὸ τῶν πενητῶν πόρων τοῦ νομικοῦ ἐπαγγελλομένου του.

Πρόσπερος

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΥΤΑΞΙΟΥ-ΚΥΡΙΑΖΗ

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Εὐταξίας, ὁ σθεναρὸς ἐργάτης τῆς Μακεδονικῆς κινήσεως, ὁ ἐν Γερμανίᾳ προκινδυνεύσας νεα-

II

ΑΠΑΓΟΓΗ

Ἐπὶ τῇ θύρᾳ τοῦ πατρὸς τῆς ἡ Ἐρριέττη ἐξέβιαλε κραυγὴν ἐκπλήξεως.

Ὁ βαρόνος ἐπλησίασε μειδιῶν· ἀλλ' ἐὰν ἡ νεανὶς ὀλίγον ἐρίστα τὴν προσοχὴν τῆς θὰ ἠδύνατο νὰ παρατηρήσῃ ὅτι κατείχεται ὑπὸ ταραχῆς.

Δὲν ἐπίστευον νὰ σὰς ἀπαντήσω ἐνταῦθα, πάτερ μου, εἶπε· σὰς ἐνόμιζον μακρὰν τοῦ Βωκούρ.

Κατ' εὐτυχῆ συμπτῶσιν ἔλαβον τὸν δρόμον τοῦτον, διὰ νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν πύργον, καὶ τοιοῦτοτρόπως συννητήθημεν.

Ρίψας δὲ βλέμμα ταχὺ περὶ ἑαυτὸν καὶ λαβὼν ἀπὸ τοῦ βραχιόνος τὴν νεανίδα.

Ἐλθέ, τῇ εἶπε· τὸ νὰ εὐρεθῶ μόνος μετὰ τῆς ἀγαπηπότης· μοι Ἐρριέττης εἶναι σπανία εὐτυχία, ἐξ ἧς θέλω νὰ ἐπωφεληθῶ· ἔλθε, ἀγαπητή μου, μέλλομεν νὰ συνδιαλεχθῶμεν.

Δὲν δύναμαι νὰ μείνω πολὺ μαζὺ σας, ἀπήντησεν ἡ Ἐρριέττη· πρέπει μετὰ μισῆ ὥραν νὰ εὐρεθῶ πλίσιον τῆς μητρὸς μου, ἧτις, φαίνεται, ἔχει σπουδαία καὶ μετὰ πῆ.

Ὡ! μετὰ ὥραν· εἶπεν ὁ βαρόνος μετὰ παραδόξου τόνου. Σὲ μισῆ ὥρα μπορούμε πολλὰ νὰ ποῦμε.

Καὶ ὁμιλῶν μετὰ τῆς Ἐρριέττης περὶ τοῦ Πέδρου, εἰς τὴν περιέγραφε τὴν ἀναμείνουσαν αὐτὴν εὐδαιμονίαν, ἔσφυρον αὐ-

νίας ἔτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τῆς πατρίδος, ὁ φρονηματίας καὶ φιλόπατρις δημοσιογράφος, ὁ ἐν Μακεδονίᾳ ὑπερασπιστὴς τῶσιν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, καὶ ὁ τὰς θετικωτέρας πάντοτε ἐξευεγκῶν κρίσεις περὶ τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐκείνης γῆς προεκλήθη ἀγενέστατα καὶ ὑβριστικώτατα ὑπὸ τοῦ ἡμιστά πλατωνικοῦ πανηγυριστοῦ τῶν ὁμογενῶν κ. Εσοφῶντος Κυριαζῆ, τρωθεὶς ἐν αὐτῷ τῷ οἰκογενειακῷ φίλτρῳ. Τοιοῦτος παλαιστῆς, ἐν τόπῳ ὅπου ἡ οἰκογένεια λατρεύεται καὶ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐνθεώτερον, ὑπετίθετο ὅτε θὰ εἶχε τὴν γενναϊότητα νὰ βαπτίσῃ εἰς αἷμα τὰ βέλη του. Διότι οὕτω μόνον τοιαῦτα βέλη ἐκπλύνονται. Ἐν τούτοις ὅταν εἶδεν ἐνώπιόν του τοὺς μάρτυρας τοῦ κ. Εὐταξίου, περιεχαρᾶσθη ἀκριβῶς ὅπισθεν τοῦ ὄχρωματός ἐκείνου, ὅπερ αὐτὸς προσέβαλε, προσασθεὶς τὸν οἰκογενειάρχην. Ἐὰν δὲν διαξίφιζονται οἰκογενειάρχαι, ἀλλ' οὔτε προσβάλλουσιν οἰκογενεῖας.

Ὁ κύριος Εὐταξίας ὅθεν ἱκανοποιήθη πληρέστατα καὶ εἶνε δικαίως ὅλη ἡ ὑπερηφάνεια μεθ' ἧς γράφει τὴν κατωτέρω δῆλωσίν του καὶ εἶνε δικαιότερα ἢ ἀγανάκτικος μεθ' ἧς γράφει περὶ τοῦ ἀντιπάλου του.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Εὐταξία, ἀπὸ τοῦ προσηνεστάτου καὶ ἐναρετωτάτου, τύπου ἀληθοῦς ἱερέως, πατρὸς μέχρι τῶν γενναίων αὐτοῦ τέκνων, εἶνε προσηνεστάτη ἐν Ἀθήναις, ἀπολαύουσα πλήρων τῶν τιμῶν, αἱ δὲ ὕβρεις τοῦ κ. Κυριαζῆ οὐδὲν ἄλλο ἢ συντελοῦν εἰς τὴν ἐμπέδωσιν καὶ τὴν ἐπίρρωσιν τῆς ὑπολήψεως αὐτῆς.

Ἴδου ἡ δῆλωσις τοῦ κ. Εὐταξίου:

Ὁ διδάτωρ τῶν νομικῶν Ξενοφῶν Κυριαζῆς, ἐξήνεγκεν ἐν τινὶ λιβελλῷ αὐτοῦ, καταχωρισθέντι ἐν τῷ ἀριθμ. 209 τῆς «Ἐφημερίδος» πολλὰς καὶ βαρῆσας κατ' ἐμοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενεῖας μου ὕβρεις. Χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὸ νῦν ἔργον τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ βεβαίως αὐτὸ κατ' ἐαυτὸ θὰ ἤγειρεν ἐν ἐμοὶ δικαίους ἐνδοκισμούς, ἐὰν ἔπρεπε καθόλου νὰ κρίνω αὐτὸν ἀξίον οἰασθῆποτε προσοχῆς, μόνον δὲ τὸ ἀκαδημαϊκὸν

τὴν μέχρι μικρᾶς τιμῆς θύρας τοῦ λειμῶνος φερούσης εἰς δρόμον προσόμορον. Ἡ θύρα αὕτη ἐξ ἀμελείας τοῦ κηπουροῦ δὲν ἦτο κλεισμένη διὰ κλειδῶς καὶ ἠδύνατο ν' ἀνοιχθῇ εἰς τὴν πρώτην ὥθυσιν.

Μίπως θέλετε νὰ ἐξέλθητε τοῦ λειμῶνος, πάτερ μου; ἠρώτησεν ἡ Ἐρριέττη ὀλίγον ἐκπληκτός.

Μάλιστα, ἵνα ρίψω ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς πεδιάδος.

Ὁμιλῶν δὲ εἶχεν ἀνοίξει τὴν θύραν καὶ διήλθον ἀμφοτέρου τὸν οὐδὸν αὐτῆς.

Εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι πέντε ἕως τριάκοντα βηματίων ἐπὶ τοῦ δρόμου ἴστατο ἀμαξά κλειστή, εἰς τὴν ἦσαν ἐξευγμένοι δύο ἰσχυροὶ ἵπποι. Ὁ ἡνίοχος καθήμενος πλίσιον τοῦ τέλους τοῦ λειμῶνος ἠγγέρθη ζωηρῶς καὶ κατέλαβε θέσιν πλίσιον τῆς ἀμαξῆς του.

Ποία εἶναι λοιπὸν ἡ ἀμαξά αὕτη, εἶπεν ἡ Ἐρριέττη.

Ἄς ὑπάγωμεν ἕως ἐκεῖ, ἀπήντησεν ὁ βαρόνος.

Ὁ ἡνίοχος βλέπων αὐτοὺς προσηνεστῶς ἀπεκαλύφθη.

Ἄμα δὲ ἐβόησαν πλίσιον τῆς ἀμαξῆς, ὁ βαρόνος εἶπεν εἰς τὴν θυγατέρα του διὰ τῆς μειλιχίου φωνῆς του.

Ἀγαπητή μου φίλη, ἐὰν θέλῃς νὰ καταλάβῃς θέσιν ἐν τῇ ἀμαξῇ ταύτῃ.

Ἡ νεανὶς ἀνετινάχθη, ἀπήλλαξε τὸν βραχιόνά της καὶ παρετήρησε τὸν πατέρα της μετ' ἐκπλήξεως ὀπισθοδρομοῦσα κατὰ δύο βήματα.

Λοιπὸν δὲν ἀναβαίνει, εἶπεν ὁ βαρόνος μειδιῶν;

αὐτοῦ ἀξίωμα ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, ἔγνω ν' ἀποστείλω πρὸς αὐτὸν τοὺς ἀξιοτίμους φίλους κκ. Ν. Γ. Πολίτην δημοσιογράφον, καὶ Κ. Ἀντωνιάδην, λοχαγὸν τοῦ πεζικοῦ, ἐντεταλμένους ἐντολὴν τινὰ τιμῆς. Οὗτοι ἐντυγόντες τῷ ὑβριστῇ ἔσπευσαν νὰ μοὶ ἐπιστείλωσι τὰδε:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1883

Ἄξιότιμε φίλε,

Ἐκπληροῦντες τὴν ὑμετέραν ἐντολὴν μετέβημεν σήμερον παρὰ τοῦ κυρίου Ξενοφῶντι Κυριαζῆ, διδάκτορι τῶν νομικῶν, ὅπως προσκαλέσωμεν αὐτόν, ἵνα παράσῃ ὑμῖν τὴν δέουσαν ἱκανοποίησιν διὰ τὰς δεινὰς ὕβρεις, ἃς ἐν τῷ 209 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος ἔγραψε κατ' ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας οἰκογενεῖας. Ὁ κ. Κυριαζῆς ὅμως, ἐπιμένων εἰς ὅσα ἐδημοσίευσεν, ἠρήθη νὰ παράσῃ οἰανδήποτε ἱκανοποίησιν, εἰπὼν ὅτι εἶνε οἰκογενειάρχης καὶ οὐχὶ ξιφομάχος καὶ προσθεὶς ὅτι μόνον διὰ τῆς δημοσιότητος ἐνοεῖ νὰ συζητήσῃ μεθ' ὑμῶν.

Ἐθεωροῦντες οὕτω περτωθεῖσαν τὴν ὑμετέραν ἐντολὴν, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ δεγθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἀπειρορίστου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελοῦμεν

Ἄγμέτεροι

Ν. Γ. Πολίτης
Κ. Ἀντωνιάδης

Τῷ Κυρίῳ Ἀθ. Παπαλουκά Εὐταξία

Ἐνταῦθα

Εὐχαριστοῦντες μεγάλως τοὺς ἀξιοτίμους φίλους περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἔργου, ὅπερ χάριν ἡμῶν ἀνέλαβον, ἐπάναγκες ἠγοῦμεθα νὰ συντελέσωμεν τοὺς πρὸς τὸν Ξεν. Κυριαζῆν λογαριασμούς διὰ τῆσδε τῆς παρατηρήσεως. Αὐτόδηλον ὅτι πρὸς ἄνθρωπον, προσκληθέντα παρὰ τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ μου, ἵν' ἀποδείξῃ, εἰ μὴ πάσας τὰς ὑπ' αὐτοῦ κατ' ἡμῶν ἐξευεθείσας κατηγορίας, τοῦλάχιστον μίαν οἰανδήποτε ἐξ αὐτῶν, καὶ μὴ πράξαντα τοῦτο, ἐλεγχθέντα δ' οὕτω κοινὸν ὑβριστὴν καὶ συκοφάντην, πρὸς ἄνθρωπον, νομίζοντα ὅτι μόνον

- Τίνος λοιπὸν εἶναι ἡ ἀμαξά αὕτη;
- Δική μου, δική μας.
- Ἡ Ἐρριέττη διηύθυνε περὶ ἑαυτὴν τοὺς ἐξηγρωμένους ὀφθαλμούς της.
- Ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ, ἐψιθύρισεν.
- Ἐν τούτοις εἶναι ἀπλοῦστατον, Ἐρριέττη, σὰς παραλαμβάνω μαζὺ μου.
- Μὲ παραλαμβάνετε; ποῦ νὰ με φέρητε;
- Εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἐν Παρισίοις.
- Ἐν Παρισίοις! ἐπερώνησεν. Ὁχι, ὄχι!
- Καὶ ὀπισθοδρόμησεν ἀκόμη, ἐτόιμη νὰ φύγῃ.
- Ὁ βαρόνος ἐδράξατο τῆς χειρὸς της.
- Ἡ Ἐρριέττη ἔτρεμεν ὡς κάλαμος ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενος.

Πάτερ μου, ἔλεγεν ἡ νεανὶς μετ' ἀποφασιστικοῦ τόνου, δὲν θὰ σὰς παρακαλοῦσῃ, δὲν θ' ἀρίσω τὴν μητέρα μου.

Ὁ βαρόνος ἐκτύπησε τὸν πόδα μετ' ἀνυπομονησίας, συνωφροῦσθη καὶ λάμψις πελιδῆ διήλθε διὰ τοῦ βλέμματός του.

Τὴν μητέρα σου, πάντοτε τὴν μητέρα σου! εἶπε μετὰ πικρίας. Ἄ! καὶ, δὲν ἔχω καὶ ἐγὼ δικαίωμα ἐπὶ σοῦ;

Ἡθέλησε ν' ἀπαλλάξῃ τὴν χειρὰ της, ἀλλ' ὁ βαρόνος ἐκράτει αὐτὴν ἰσχυρῶς ὡς ἐν μαγγάνῳ, ὥστε ἡ νεανὶς ἐξέβιαλε κραυγὴν ὀδύνης.

ὡς ξιφομάχος, οὐχὶ δὲ ὡς οἰκογενειάρχης ἔχει νὰ διεκδικήσῃ τὴν ἐντὸς ἀνθρώπου δειλὴν καὶ ἀναδρόν, μὴ ἔχοντα τὸ θάρρος νὰ παράσῃ τὴν προσήκουσαν ἱκανοποίησιν διὰ τὰς ἀγενεῖς αὐτοῦ ὕβρεις πρὸς ἄνθρωπον, λέγομεν, τοιοῦτον θεωροῦμεν ἀνάξιον ἡμῶν αὐτῶν νὰ ἔχωμεν οἰανδήποτε συζήτησιν.

Συζητήσεις δὲ ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν γινόμεναι, ὅπως ἐνοεῖ αὐτὰς ὁ Ξεν. Κυριαζῆς, ἀρμόζουσιν εἰς μόνον τὰ πάνδημα γύναια, οὐχὶ δὲ εἰς ἄνδρας, ἔχοντας συνείδικιν τιμῆς καὶ καθήκοντος. Τοῦτου ἕνεκεν ἀποτρεπόμενοι σήμερον αὐτὸν καταλείπομεν εἰς τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸν βδελυγμὸν παντὸς ἀνθρώπου, σεβομένου ἑαυτὸν. Βεβαίως σύμπασα ἡ Λοκρὶς, ἡ σεμνυνομένη ἐπὶ τοῖς γενναίοις φρονήμασι τῶν τέκνων αὐτῆς θὰ συγκαλύψῃ τὸ πρόσωπον ἐξ αἰσχύνης, διότι τοιοῦτον βδελυρὸν ἂν ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς, θὰ παρηγορηθῇ ὅμως ἴσως ὑπολογιζομένη ὅτι ὁ ἀγενής ἔλκει τὸ γένος ἐξ ἄλλης χώρας, ἐκ Κραββαράν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Ἰουλίου 1883.

Ἀθ. Εὐταξίας.

ΟΙ ΛΕΟΝΤΕΣ

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Ραδλέ καὶ ὁ συνταγματάρχης κ. Παρασκευαΐδης εἶχον ἀνοίξει ἀπὸ τῆς 5ης μ. μ. τὰς θύρας τῶν θηριοτροφείων των εἰς τὰ ὅποια συνέρρυσαν γρονθοκοπούμενον κλωτσοκτυπούμενον δαγκάνοντες καὶ βρυχώμενοι ἀναρίθμητοι ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς· λέοντες, λεοντάρες καὶ λεονταράκια, ὅπως μεταβῶσιν εἰς συνάντησιν τῶν ἐν Φαλήρῳ συναδέλφων των τοῦ συνταγματάρχου κ. Δανιήλ.

Πρὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Φαλήρῳ θεάτρου εἶχε τοποθετηθῆ ὁ σιδηρὸς κλωθὸς τῶν πέντε λεόντων ἔχων τὸ μέγεθος

- Ὁ βαρόνος ἐπανεφῆρεν αὐτὴν βίᾳ πλίσιον τῆς ἀμαξῆς.
- Δὲν θέλω, δὲν θέλω! ἐκραυγάζεν.
- Ἀλλὰ θέλω ἐγὼ, ἐγρύλλισεν ὁ βαρόνος διὰ φωνῆς τραχείας.
- Ἐλεος, πάτερ μου, εἶπεν, ἔλεος, ἔλεος!
- Ἐρριέττη, θέλεις νὰ με ἀκολουθήσῃς;
- Ὁχι.

Ὁτι δὲν πράττει τις ἐκουσίως, ἀπήντησε μετ' ἀσπιγμένους ὀδόντας, τὸ ἐπιτυχῶς ἐγὼ διὰ τῆς βίας.

Καὶ λαβὼν τὴν θυγατέρα του, ἧτις ἐκράζε σπαδάζουσα: Μητέρα μου, μητέρα μου—ἔρριψεν ἐντὸς τῆς ἀμαξῆς ἐν τῇ ἀμέσῳ ἔλαβε θέσιν πλίσιον της.

Οὐδεμίᾳ φωνῇ ἀπήντησεν εἰς τὰς σπαρακτικὰς αὐτῆς κραυγὰς.

Ὁ ἡνίοχος ἐκλείσε τὴν θυρίδα, ἀνέβη ἐπὶ τῆς ἑδρας του καὶ ἐκτύπησε διὰ τοῦ μαστιγίου τοὺς ἵππους, αἵτινες ἀνεχώρησαν καλπάζοντες.

Ἡ Ἐρριέττη περιεστρέφετο σπασμωδικῶς ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου καὶ ἐξηκολούθει κραυγάζουσα:

- Μητέρα μου, μητέρα μου!
- Τώρα, κυρία βαρόνη, σὰς κρατῶ, ἔλεγε κατ' ἑαυτὸν ὁ Δεσιμαζῆς· ὅταν θὰ θελήσετε νὰ ἐπανίδετε τὴν θυγατέρα σας, θὰ μᾶς φέρητε τὴν συναίνεσίν σας.

καί τὸ σχῆμα ἑνὸς βαγονίου μικροῦ διηρημένου εἰς τρία ἢ τέσσαρα χωρίσματα προωρισμένα διὰ κατοικίας τῶν ἀγρίων αἰχμαλώτων. Τὸ σιδηροῦν αὐτὸ βαγόνιον κεκαλυμμένον διὰ ξυλίνων ἐρυθροβαμμένων περιτειχισμάτων. ἐφ' ὧν εἶναι γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ θηριοτρόφου κ. Δανιὴλ, ἀποκαλύπτεται στιγμιαίως καὶ εἰς ὀλίγα λεπτά πρὸ τῆς ἐνάρεξως τῆς παραστάσεως.

Τὰ πλήθη τότε ὡς κύματα ἐξογκούμενα, κατ' ἀντίθεσιν τῆς γαληνιαίας θαλάσσης, εἰσποιοῦν εἰς τὸν θεατρικὸν χώρον καὶ ἐν ὀλίγοις δευτερολέπτοις τὸν καταλαμβάνουσιν ὁλόκληρον, ἰστάμενα φοβερὰ καὶ ἀπειλητικὰ κατέναντι τῆς σιδηρᾶς φυλακῆς τῶν ἀγρίων ἐκείνων Σετεθάγιων, οἵτινες μὴ ἐννοοῦντες τὸν περὶ αὐτοὺς πρωτοφανῆ ἴσως θύρουβον, μένουσιν κεχνηότες πρὸ τοῦ σμήνους τῶν διπόδων, καὶ ἀρκοῦνται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνακλιχόμενοι καὶ θωπεύοντες τὰς ράχεις τῶν διὰ τῶν οὐρῶν τῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ πολυάριθμος ἀγέλη οὐραγγοτάκτων, πολλοὶ τῶν ὁποίων διεγνώσθησαν ἐκ τοῦ εἶδους τῶν λωποδυτῶν, ἀνερχήθησαν ἐκ τῆς μάνδρας τοῦ θεάτρου καὶ παρετήρουν μετὰ προσοχῆς τοὺς λέοντας, τοὺς θεατὰς καὶ τὰ θυλάκια.

Ἄν πρέπει ὅμως νὰ λησμονήσωμεν καὶ τὰ δύο ἄλλα θηρία ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων, ἅτινα προκύπτοντα ἀπὸ τῆς ὀπῆς τῆς ξυλίνης παράγγας τῶν ἐδιδόν ἐδιδόν ἐδιδόν εἰσιτήρια, μόλις δυνάμενα νὰ ἐπαρκέσθωσι δι' ὅλον τὸν πληθυσμὸν Ἀθηῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἐξηκολούθουν δίδοντες οἱ ἀλιτήριοι καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν παραστάσεων, διὰ νὰ κἀμουν ἀθώους τινὰς νὰ φωνάζουν κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν εἰς τὸ θέατρον :

— Φόρα, φόρα, μπρὲ ἐμεῖς δὲν εἶδαμε τίποτε, κύριε Δανιὴλ.

Ἐν τούτοις ὁ συνταγματάρχης κύριος Δανιὴλ ἐξῆλθεν ἐνδεδυμένος σχοινοβατικὴν ἐνδυμασίαν ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ διψῶντος ἐκείνου δημοσίου καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸ ἄσυλον τῶν πέντε λέόντων—παρὰ πάντα τοὺς ἀναγράφοντας αὐτὸ νόμους ὡς ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον—κρατῶν μαστίγιον καὶ πολύκροτον ἀνά χειρᾶς.

Φαντάζεσθε τὸ καρδιοχτύπι τῶν κυρίων Ἀθηναίων, ὅταν ἐναλλάξ ὁ κ. Δανιὴλ ἐθώπευε καὶ ἠπειλεῖ, ἐφώρμιε καὶ ὀπισθοχώρει, ἐπυροβόλει καὶ ἐμαστίγει τοὺς φοβεροὺς ἐκείνους μονάρχας τῶν φαραγγῶν καὶ τῶν δασῶν μὲ τὰς μακρὰς καὶ πυκνὰς αὐτῶν χαιτάς ὡς περωτὰς περικεφαλαίας, μὲ τὴν ὠραίαν τῶν κεφαλῆν, μὲ τοὺς γαμφώνυχας αὐτῶν πόδας, μὲ τὴν στιβαρὰν ὡς βούρευρον οὐρὰν τῶν, καὶ μὲ τοὺς βροντώδεις αὐτῶν βρυχηθμούς! . . .

Καὶ καθὼς εἰς πᾶσαν πάλιν εἰς πάντα ἀγῶνα ἢ κοινῇ γνώμῃ μερίζεται ὑπὲρ ἑκατέρου τῶν παλαιστῶν οὕτω καὶ νῦν οἱ θεαταὶ εἶχον διαιρεθῆ εἰς *Δαιτηλικούς* καὶ *Λεορτικούς*, διακρινομένους ἐκ τῶν ἐπιφωνημάτων καὶ τῶν ἐπισημῶν τῶν ὑπὲρ τοῦ Συνταγματάρχου ἢ τῶν λέόντων του.

Μετὰ παράστασιν μιστῆς ὥρας ὁ Δανιὴλ καὶ οἱ λέοντες ἀπεσύρθησαν ἀντικατασταθέντες ὑπὸ τοῦ Ἀρίφ καὶ τῆς Ριθεῖρο, νέας θηριομάχου κατὰ τῆς μουσικῆς καὶ δαμαστρίας ὄλων τῶν κανόνων τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῆς καλλισθησίας. Νέα λοιπὸν εἰσιτήρια καὶ νέαι ἀφαιμάξεις θυλακίων καὶ νέαι εἰσοδοὶ καὶ νέαι εἰσορμήσεις, καὶ ὅλα αὐτὰ

χάρει τῆ πολυμηχανία καὶ τῆ ἀδδπραγία τοῦμεγαθηρίου σιδηροδρόμου καὶ τῶν ἀχορτάτων αὐτοῦ κυρίων κροκοδείλων.

Βρόστον.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χθὲς, ὥρα 3 μ. μ. ὁ ράπτης Ἄντ. Κατσιλίδης, Ἀθηναῖος ἀπεπειράθη νὰ προσβάλλῃ γυναικὰ τινὰ πάροικον αὐτῷ ἐγγαμον, ταύτης ὁ ἀδελφὸς μαθὼν τὴν ὕβριν ἀπέτεινε παρατηρήσεις πρὸς τὸν προσβολέα, ὅστις θρασυτάτος ὢν ἦλθεν εἰς Ἴριδας καὶ εἰς ρῆξιν πρὸς τὸν ἀδελφὸν τῆς ὑπ' αὐτοῦ προσβληθείσης καὶ ἐξαγαγὼν μάχαιραν καὶ πολύκροτον καὶ διὰ μὲν τῆς πρώτης ἐτραυματίσεν εἰς τὸ ὠτίον τὸν σύζυγον τῆς γυναικὸς, ἣς τὴν τιμὴν ἐπεβουλεύθη, διὰ δὲ τοῦ πολύκροτου πυροβολήσας κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς ἐπλήγωσε κατὰ τὸν μηρὸν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μητέρα. Ὁ δράστης συνελήφθη παρὰ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ Γ' τμήματος καὶ ἐνεργεῖται ἡ δέουσα ἀνάκρισις.

— Γυνὴ τις ἐγγαμὸς πεντηκοντούτης περίπου ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς Πλάκας ἐρεθισθεῖσα μετὰ τῶν οἰκείων τῆς ἐλαθε πρὸς πείσμα γῆτες τὸ ἐσπέρας δηλητήριον ἀρσενικὸν ἐκ ψυμμιθίου ἵνα δηλητηριασθῇ. Ἰατρός τις ἔδωκεν αὐτῇ φάρμακα ἐμετικά καὶ τὴν ἐσωσεν ἐκ τοῦ κινδύνου ἐπιληφθεῖσαν εὐθὺς τῶν οἰκικῶν τῆς ἔργων.

— Καρραγωγέυς τις τὴν 11 ὥραν τῆς μεσημβρίας γῆτες τρέχων ἀπὸ ρυτῆρος κατὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων καὶ καταδιωκόμενος ἀπὸ ἐνὸς κλητῆρος καὶ ἐνὸς χαροφύλακος παρέσυρε τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἰστάμενον Σπ. Καρποδῖαν ἐργάτην καὶ ἐτραυματίσεν αὐτὸν ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς χειρὸς καὶ τοῦ προσώπου.

— Χθὲς τὴν 10 1/2 τῆς ἐσπέρας ὥραν οἱ ἀδελφοὶ Μιχαὴλ καὶ Στέφανος Κορωνάιοι ἐπιπλαποιοὶ ἔνεκεν ἰδιαιτέρου λογαριασμοῦ ἦλθον εἰς λογομαχίαν ἕνεκα τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος ἐρεθισθεὶς παρέλαβεν μίαν ὀκτὴν πετρελαίου καὶ ἔβαλε πῦρ ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀρσῶς παρὰ τὴν πύλην τῆς ἀγορᾶς καταστήματός του ἵνα τὸ καύσῃ. Σπεύσας ὁ ἀστυνομικὸς κλητῆρ Ν. Πιλιμένος καὶ θρασύσας τὴν θύραν διὰ λακτισμάτων εἰσήλθεν ἐς αὐτῷ μετὰ πολιτῶν καὶ κατέπαυσε τὸ πῦρ ἄνευ ζημίας τινός. Ὁ δράστης ἀπέδρα ἀφ' ἐσπέρας εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν διὰ τοῦ σήμερον ἀποπλεύσαντος γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου.

— Χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐν Φαλήρῳ, ἐν μέσῳ τοῦ συνωθουμένου πλήθους ἐθεάθη ὁ γνωστὸς ὡς πολλὰς λωποδυσίας διαπραξῆς Γεώργιος Λουπέτης ἢ Πατρινάκης, ὅστις φεύγων δρομαίως καὶ καταδιωχθεὶς συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιφύλακος τῆς Διευθύνσεως Δ. Καρτζῆ καὶ τοῦ πολίτου Δ. Μπουγράφου. Οὗτος θεωρεῖται ὡς ὑποπτος δράστης τῆς κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν γενομένης κλοπῆς χρυσοῦ ὠρολογίου μιᾶς κυρίας.

— Χθὲς τὴν ἐσπέραν περὶ ὥραν 7 ὁ Κων. Ρόζης γεωργοκτηματίας Ἀθηναῖος διευθυνόμενος εἰς τὴν ἐν Βατραχονησίῳ οἰκίαν του καὶ διερχόμενος τὴν ὁδὸν τῶν Παρισίων ἐτύγγανε ἐφιππος ἐξ ἀπροσεξίας του δὲ ἐξευροσκοπέτησε τὸ ὅποιον ἔφερον ὄπλον τὰ δὲ βλημάτα χονδρὰ σκάγια προσέβαλον κατὰ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα καὶ τὸν θώρακα τὸν μικρέμπορον Εὐάγγελον Ἰωάννου ἐκ Λαρίσσης καὶ ἐτραυματίσεν αὐτὸν ἐπικινδύνως. Ὁ ἀστυνομικὸς ἰατρός κ. Σίσυφος παρέσχε τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τὸν τραυματισθέντα μετενεχθέντα διὰ τῆς ἀμάξης τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων κ. Σούτσου προσενεχθέντα αὐτὴν προθύμως ἐπὶ τούτῳ, εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὁ δράστης συνελήφθη παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου Ἀθ. Μαρτάκου.